

ACC. N:R. M. 6786:1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknat *av*: *vid Tomelilla folk*
Härad: *Ingelstad* Adress: *högskola*
Socken: *Löderup* Berättat av: *Olof Åkerström*
Uppteckningsår: Född år *1845* i *Löderup*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tomtehall:

elli dsommer fivandet vid byllerup:

Majstäng

Gans

Skriv endast på denna sida!

Midsommarafton för 60 år sedan.

Plaktare Olof Glerström, som är född i Lödneup 1845 och bor sydväst från Lödneups järnvägsstation, har för minnens beväntat om sina pojkebesök vid Gyllerups majsstäng midsommarafton.

Drängarna på gården gjorde en majsstäng av en 12-alm-spann och försågo den med ett dubbelhans ungefär 3 alnar från toppen. Håvkarlar skuro torkvistar i parken. Pojkar och pigor vandrade ut till Tröstörs backar och åkerfält att plocka Gjärblomster, gulmåra, ~~och~~ utåklint, prästkrager och smärblanmor. Alla bidrogo till att binda kranser av blommor och grönt till stängarna och kläda hela stängen med tårnster och åkerblanmor. I stängelappen fästes en tygrem, som var en vimpel. Därutöver nedskattes stängen i ^{ett} hål mitt på gården, som först fringpackades med sten och ^{sedan} stöckades stängen med fyra stötkar

Midsommarafton mellan 4-6 kom traktens ungdom till Gyllerup att dansa. Drängarna voro klädda i stövlar och skinnbyxor samt i bröstklapp och skammässa. Somliga voro klädda i krivi. Pigor gingo i skor eller tafflor av läder, låta eller svarta skumpon och vadmalshökar med överliv. På kvällen hade de silkeschalett.

Gårdens förste dräng fick tala med någon spelman, som skulle komma till festen. Ibland kom Sven Persson från Hovsakrogn i Lödneup, ibland Nils Spel från Örn, ibland Bengt Klöver från Gistön. Det vanligaste var fiol dom spelade på. De vanligaste danserna voro: vals, svingedans, polska och kvadril. När dom skulle bjuda upp till danssade dom: "Vill du dansa med mig?" eller: "Kom. Låt oss dansa!" Gården bjöd inte annat än på öl, som dracks ur en älstänka

Spelmannen Bengt Klöver, hade till följfodrat en gammal pålsärm. När han hade blivit väl trakterad, kom han riktigt i lagen. De sjöng han denna visa.

Som solen uppo' himmelen klar
han fängtar till sitt rum,
så gör jag till dig, min lilla vän,
en timme och var stund.

Var dag han är, som en månad lång
och var månad den är som ett år.

Visst gör det mig en tyärtans sorg,
om jag den flickan ej får.
